

Bruxelles, den 18.10.2016
COM(2016) 661 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**34. årsberetning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om EU's
antidumping-, antisubsidie- og beskyttelsesforanstaltninger (2015)**

{SWD(2016) 330 final}

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**34. årsberetning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om EU's
antidumping-, antisubsidie- og beskyttelsesforanstaltninger (2015)**

INDLEDNING

Dette er en rapport om Den Europæiske Unions antidumping-, antisubsidie- og beskyttelsesforanstaltninger i 2015. Den forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ("antidumpinggrundforordningen"), artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ("antisubsidiegrundforordningen"), og artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/478 af 11. marts 2015 om fælles ordninger for indførsel.

De antidumping-, antisubsidie- og beskyttelsesundersøgelser, som Kommissionen har gennemført, er omfattet af ovennævnte forordninger. En omfattende gennemgang af den eksisterende lovgivning, terminologi og procedurer findes i det ledsagende arbejdsdokument.

Denne kortfattede rapport giver et overblik over de vigtigste begivenheder inden for handelsbeskyttelse i EU i 2015, og som i tidligere år suppleres den af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene sammen med detaljerede bilag. Denne rapport har samme overordnede struktur og samme overskrifter som arbejdsdokumentet, inklusive overskrifter, så det er nemt at finde mere detaljerede oplysninger.

Rapporten og arbejdsdokumentet er også offentligt tilgængelige på: http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/anti_dumping/legis/index_en.htm

1. OVERBLIK OVER ANTIDUMPING-, ANTISUBSIDIE- OG BESKYTTELSESUNDERSØGELSER OG -FORANSTALTNINGER

1.1. Generelt

Antallet af gældende foranstaltninger er steget en anelse i det forgangne år, mens antallet af pågående undersøgelser ved årets udgang var det samme som ved udgangen af 2014. Mens antallet af nye sager faldt en anelse, lå antallet af fornyede undersøgelser markant over antallet i 2014. Næsten en fjerdedel af disse fornyede undersøgelser var antiomgåelsessager.

Ved udgangen af 2015 var der 87 antidumpingforanstaltninger og 11 antisubsidieforanstaltninger gældende inden for EU.

I 2015 blev 0,25 % af den samlede import til EU berørt af antidumping- eller antisubsidieforanstaltninger.

En detaljeret oversigt findes i det arbejdsdokument, der ledsager denne rapport. Henvisningerne til arbejdsdokumentets bilag er angivet ved siden af overskrifterne.

1.2. Nye undersøgelser (jf. bilag A-E og bilag N)

I 2015 blev der indledt 14 nye undersøgelser. I ti tilfælde blev der indført midlertidig told. 11 sager blev afsluttet med indførelse af endelig told. Tre undersøgelser blev afsluttet uden indførelse af foranstaltninger.

1.3. Fornyede undersøgelser

De fornyede undersøgelser udgør fortsat en væsentlig del af arbejdet hos Kommissionens tjenestegrene for handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter. Tabel 2 i arbejdsdokumentet indeholder statistiske oplysninger for årene 2011-2015.

1.3.1. Udløbsundersøgelser (jf. bilag F)

Ifølge antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 2, og antisubsidiegrundforordningens artikel 18 udløber foranstaltninger efter 5 år, medmindre det som led i en udløbsundersøgelse fastslås, at de bør bibeholdes i deres oprindelige form. I 2015 udløb fire foranstaltninger automatisk efter deres gyldighedsperiode på 5 år.

I 2015 blev der indledt 13 udløbsundersøgelser. 13 udløbsundersøgelser blev afsluttet med en bekræftelse af tolden, som blev forlænget med endnu en periode på fem år. To udløbsundersøgelser blev afsluttet med en ophævelse af foranstaltningerne.

1.3.2. Interimsundersøgelser (jf. bilag G)

Antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3, og antisubsidiegrundforordningens artikel 19 indeholder bestemmelser om en fornyet undersøgelse af foranstaltningerne i løbet af deres gyldighedsperiode. Fornyede undersøgelser kan begrænses til at omfatte aspekter i forbindelse med dumping, subsidiering eller skade.

I 2015 blev der indledt i alt 11 interimsundersøgelser. Seks interimsundersøgelser blev afsluttet med en bekræftelse eller ændring af tolden. Ingen interimsundersøgelser blev afsluttet med en ophævelse af foranstaltningerne.

1.3.3. "Andre" interimsundersøgelser (jf. bilag H)

I perioden blev der afsluttet to "andre" fornyede undersøgelser, som hverken faldt ind under antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3, eller antisubsidiegrundforordningens artikel 19. Der blev ikke indledt fornyede undersøgelser af denne type.

1.3.4. Undersøgelse af nye eksportører (jf. bilag I)

Antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 4, og antisubsidiegrundforordningens artikel 20 indeholder bestemmelser om henholdsvis fornyede undersøgelser af nye eksportører og "fremskyndede" fornyede undersøgelser med henblik på at fastsætte en individuel dumpingmargen eller en individuel udligningstold for nye eksportører i det pågældende eksportland, som ikke eksporterede den pågældende vare i undersøgelsesperioden. Sådanne eksportører skal påvise, at de reelt er nye eksportører, og at de rent faktisk er begyndt at eksportere varen til EU efter undersøgelsesperioden. For sådanne nye eksportører kan der fastsættes en individuel told, som normalt er lavere end den landsdækkende told.

I 2015 blev der indledt en enkelt fornyet undersøgelse af nye eksportører, mens en enkelt sådan undersøgelse blev afsluttet.

1.3.5. Overvæltningsundersøgelser (jf. bilag J)

Hvis der er tilstrækkelige oplysninger, som viser, at eksportpriserne enten er faldet efter den oprindelige undersøgelsesperiode og inden eller efter indførelsen af foranstaltninger, eller at der har været ingen eller utilstrækkelige ændringer i videresalgspriserne eller de efterfølgende salgspriser på den importerede vare i EU,

kan der indledes en overvæltningsundersøgelse for at kontrollere, om foranstaltningen har påvirket ovennævnte priser. Der kan fastsættes nye dumpingmarginer, og tolden kan forhøjes for at tage hensyn til sådanne lavere eksportpriser. Muligheden for overvæltningsundersøgelser er fastlagt i antidumpinggrundforordningens artikel 12 og i antisubsidiegrundforordningens artikel 19, stk. 3.

I 2015 blev der ikke indledt antiovervæltningsundersøgelser, og to blev afsluttet med en forhøjelse af tolden.

1.3.6. Omgåelsesundersøgelser (jf. bilag K)

Antidumpinggrundforordningens artikel 13 og antisubsidiegrundforordningens artikel 23 indeholder bestemmelser om muligheden for, at undersøgelser kan genoptages, hvis der fremlægges bevis for omgåelse af foranstaltningerne.

I 2015 blev der indledt 7 sådanne undersøgelser. Fire antiomgåelsesundersøgelser blev afsluttet med forlængelse af foranstaltningerne.

1.4. Beskyttelsesundersøgelser (jf. bilag L)

I 2015 blev der hverken indledt eller afsluttet beskyttelsesundersøgelser i EU.

2. HÅNDHÆVELSE AF ANTIDUMPING-/ANTISUBSIDIEFORANSTALTNINGER

2.1. Opfølgning af foranstaltninger

Opfølgningen af de gældende foranstaltninger fokuserede på fire hovedområder: 1) foregribelse af svig, 2) overvågning af handelsstrømme og markedsudvikling, 3) forbedring af effektiviteten ved hjælp af passende instrumenter og 4) reaktion på retsstridig praksis. Gennem disse aktiviteter var Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne i stand til proaktivt at sikre den rette håndhævelse af handelsbeskyttelsesforanstaltninger i Den Europæiske Union.

2.2. Overvågning af tilsagn (jf. bilag M og Q)

Overvågning af tilsagn udgør en del af håndhævelsesaktiviteterne, da tilsagn er en form for antidumping- eller antisubsidieforanstaltninger. De godtages af Kommissionen, hvis den finder det godtgjort, at de effektivt kan afhjælpe de skadelige virkninger af dumping eller subsidiering.

I begyndelsen af 2015 var der 129 gældende tilsagn. I løbet af 2015 blev følgende ændret på listen over tilsagn: Seks virksomheders tilsagn blev trukket tilbage, da det blev fastslået, at overtrædelse havde fundet sted, eller at overvågningen af tilsagnene ikke længere var praktisk mulig. En virksomheds tilsagn udløb. Ingen nye tilsagn blev godtaget. Således var der i alt 122 tilsagn gældende ved udgangen af 2015.

3. TILBAGEBETALING

Ifølge antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 8, og antisubsidiegrundforordningens artikel 21, stk. 1, kan importører anmode om tilbagebetaling af opkrævet told, når det påvises, at dumping- eller subsidiemargenen er blevet elimineret eller reduceret til et niveau, der er lavere end den gældende toldsats.

I 2015 blev der indgivet 45 nye anmodninger om tilbagebetaling. Ved udgangen af 2015 var der ni igangværende undersøgelser om tilbagebetaling, der omfattede 79

anmodninger. I 2015 blev der vedtaget 14 kommissionsafgørelser: I 13 tilfælde blev der indrømmet delvis tilbagebetaling, og i et tilfælde blev anmodningen om tilbagebetaling afvist. Tre anmodninger blev trukket tilbage.

4. MODERNISERING AF DE HANDELPOLITISKE BESKYTTELSESINSTRUMENTER

Efter at Kommissionen i april 2013 vedtog et lovgivningsforslag og en meddelelse, startede den almindelige lovgivningsprocedure om moderniseringsforslaget i Europa-Parlamentet og i Rådet.

Målet med moderniseringen var at tilpasse de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter til de nuværende erhvervsmæssige realiteter. Der fokuseredes navnlig på at finde praktiske løsninger på konkrete problemer, som aktørerne støder på i forbindelse med anvendelsen af instrumenterne. Det er således meningen, at de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter skal blive mere tilgængelige, og foranstaltningerne skal målrettes bedre til at imødegå visse former for illoyal handelspraksis, der udøves af vore handelspartnere. Andre vigtige elementer var øget gennemsigtighed, navnlig for små og mellemstore virksomheder, samtidig med at det fortsat er af central betydning at fastholde en balance mellem de forskellige interesser.

Parlamentet vedtog i april 2014 en lovgivningsmæssig beslutning og afsluttede således sin førstebehandling af forslaget til modernisering af de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter. Det har siden da været meningen at indlede triloger. Rådet har imidlertid ikke været i stand til at finde et kompromis til trods for især det italienske formandskabs bestræbelser i andet halvår af 2014. Den største hindring var den delvise undladelse af at anvende reglen om den lavest mulige told i sager, hvor der forekommer forvridninger af råvarepriserne. Rådet var på dette punkt splittet mellem medlemsstater, der støttede producentinteresser, og medlemsstater, der støttede importørinteresser.

I 2015 vakte interessen for moderniseringsforslaget igen i Rådet i forbindelse med stålkrisen. Kommissionen fremlagde nye idéer til at nå til en aftale mellem medlemsstaterne, samtidig med at Rådet indledte triloger med Parlamentet.

5. LANDSDÆKKENDE MARKEDSØKONOMISK STATUS

Ifølge den nuværende praksis kan et land betragtes som en markedsøkonomi i forbindelse med antidumpingundersøgelser, hvis det opfylder de fem kriterier, der er fastsat i Kommissionens arbejdsdokument, som ledsager denne rapport. Seks lande har anmodet om at få landsdækkende markedsøkonomisk status: Kina, Vietnam, Armenien, Kasakhstan, Mongoliet og Hviderusland.

I 2015 blev der ikke afholdt høringer mellem EU og Kina med henblik på at undersøge, om hvorvidt landet opfyldte de fire øvrige kriterier for markedsøkonomisk status (andet kriterium blev betragtet som værende opfyldt i 2004). Siden 2012 har Kina ikke bidraget til denne proces. Det manglende engagement i processen fortolkes som et tegn på Kinas forventning om, at EU fra

december 2016 vil ændre metoden til beregning af dumpingmargener i sager, der berører Kina. I 2015 indledte Kommissionen en undersøgelse af konsekvenserne ved udløbet af visse bestemmelser i afsnit 15 i Kinas protokol om tiltrædelse af WTO. Analysen af retlige, økonomiske og politiske aspekter i forbindelse hermed pågik i hele 2015. Analysen blev lagt til grund for en drøftelse i kommissærkollegiet som led i en orienterende debat i begyndelsen af januar 2016, hvor det blev besluttet at iværksætte en konsekvensanalyse og en offentlig høring i sagen. Kommissionen arbejder stadig på den kommende politik i lyset af udløbet af visse bestemmelser i Kinas protokol om tiltrædelse af WTO.

I juni 2015 delte Kommissionens tjenestegrene en vurderingsrapport med Vietnam om landets fremskridt i forbindelse med markedsøkonomisk status, hvori det tredje kriterium blev anset for at være opfyldt. Rapporten konkluderede også, at på trods af visse fremskridt med hensyn til de andre kriterier var det ikke tilstrækkeligt til, at nogle af de resterende tre kriterier kunne betragtes som opfyldt (det første kriterium blev betragtet som værende opfyldt i 2013).

I 2015 blev der gennemført yderligere analyser af Kasakhstans anmodning om markedsøkonomisk status på grundlag af oplysninger om visse udviklinger i landets økonomi. Analysen fortsætter i 2016, da visse udviklinger i Kasakhstans økonomi i 2015 vil indgå i den pågående analyse.

I marts 2015 indsendte Mongoliet ajourførte oplysninger vedrørende udviklinger i landets økonomi. Analysen af disse oplysninger fortsatte i 2015. Analysen var imidlertid ikke opdateret, da oplysningerne vedrørende de resterende kriterier ikke var fyldestgørende.

I oktober 2015 besvarede Armenien de spørgsmål, som Kommissionen havde fremsendt i december året før med henblik på at indhente supplerende oplysninger og præciseringer om udviklingen i landets økonomi og ajourføre behandlingen af anmodningen om markedsøkonomisk status. Vurderingen af anmodningen fortsatte i sidste kvartal af 2015 på grundlag af disse nye oplysninger. Armenien havde allerede i 2010 opfyldt to kriterier, nemlig kriterium 1 og 5. Vurderingen af Armeniens anmodning om markedsøkonomisk status stod dog i stampe mellem 2010 og 2014, idet landet prioriterede DCFTA-forhandlingerne med EU højere end anmodningen om markedsøkonomisk status. Først i februar 2014 ønskede Armenien at genoptage processen.

Hvad angår Hviderusland, er der ikke sket fremskridt siden 2015.

6. INFORMATIONSD- OG KOMMUNIKATIONS-AKTIVITETER/BILATERALE KONTAKTER

6.1. Små og mellemstore virksomheder (SMV'er)

I løbet af 2015 behandlede SMV-hjælpedesken stadig anmodninger om oplysninger vedrørende handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter. Hjælpedesken blev oprettet i 2004 som en reaktion på de vanskeligheder, som SMV'erne støder på som følge af deres begrænsede størrelse og ressourcer, i forbindelse med komplekse aspekter af handelsbeskyttelsesundersøgelser. Hjælpedesken hjalp SMV'erne med sagsspecifikke forespørgsler og bestemmelser om både proceduremæssige og indholdsmæssige elementer af antidumping- og antisubsidieprocedurer.

6.2. Bilaterale kontakter/informationsaktiviteter – erhvervslivet og tredjelande

At forklare lovgivning og praksis i forbindelse med EU's handelsbeskyttelsesaktiviteter er en vigtig del af arbejdet i tjenestegrenene for handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter.

Kommissionen organiserede et uddannelsesseminar om handelsbeskyttelse for offentligt ansatte fra en række tredjelande i 2015 (deltagere fra Indien, Vietnam, Jordan, Tunesien og Japan). En del andre bilaterale kontakter havde desuden til formål at drøfte forskellige emner, der knytter sig til handelsbeskyttelse, med en række tredjelande, herunder Kina, Japan, Australien, Brasilien, Mexico, Tyrkiet, USA, Rusland (Den Eurasiske Kommission).

I 2015 var tjenestegrenene for handelsbeskyttelse vært for og deltog i en række møder med forskellige interessentorganisationer, herunder Business Europe, og en række specifikke repræsentative sektorsammenslutninger.

7. DOMSTOLSPRØVELSE: AFGØRELSER TRUFFET AF DOMSTOLEN OG RETTEN (JF. BILAG S)

I 2015 afsagde Retten og Domstolen i alt 27 domme i antidumping- eller antisubsidiesager. To af Domstolens domme faldt i appelsager over Rettens afgørelser.

Der blev indbragt 20 nye sager i 2015. 5 af disse blev indbragt for Retten, og 15 for Domstolen.

Bilag S til arbejdsdokumentet indeholder en liste over antidumping-/antisubsidiesager ved Retten og Domstolen, som endnu ikke var afsluttet ved udgangen af 2015.

8. AKTIVITETER INDEN FOR RAMMERNE AF VERDENSHANDELSORGANISATIONEN (WTO)

8.1. Tvistbilæggelse i antidumping-, antisubsidie- og beskyttelsessager.

WTO har fastsat en stringent procedure for bilæggelse af tvister mellem WTO-medlemmer om anvendelsen af WTO-aftalerne.

To paneler blev sammensat i 2015, nemlig panelet om antidumpingforanstaltninger over for importen af biodiesel fra Indonesien (DS480) og panelet om antisubsidieforanstaltninger over for importen af polyethylenterephthalat fra Pakistan (DS486). Hvad angår sidstnævnte sag, insisterede Pakistan på at videreføre proceduren, selv om foranstaltningerne udløb som følge af tvisten. Det første møde i panelet fandt sted som led i tvisten vedrørende antidumpingforanstaltningerne over for importen af fedtalkoholer fra Indonesien (DS442). I DS397 (overholdelsesprocedurer efter WTO-tvisten om EU's endelige antidumpingforanstaltninger vedrørende visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina) aflagde panelet rapport i august 2015, og denne blev appelleret af både EU og Kina. En tvistprocedure efter anmodning fra Rusland vedrørende metoder til justering af omkostninger og visse antidumpingforanstaltninger blev suspenderet efter anmodning fra Rusland (DS 474), mens man iværksatte en ny procedure om de samme aspekter i 2015 (DS 494). Indonesien anmodede om en tvist angående antidumpingforanstaltningerne vedrørende biodiesel (DS480), som blev suspenderet

i afventning af resultatet af tvisten med Argentina, som også vedrørte foranstaltninger om biodiesel (AD473), som panelet afgav en interimrapport om i december 2015.

8.2. Andre WTO-aktiviteter

Hvad angår forhandlingerne i WTO, satte man i 2015 som led i forberedelsesprocessen forud for den 10. WTO-ministerkonference ind på at gøre fremskridt med WTO-reglerne. Denne proces omfattede alle fire regelområder, herunder antidumping og horisontale subsidier, og fokuserede på at forbedre gennemsigtigheden. EU fremlagde et forslag om dette punkt den 10. juli 2015 efterfulgt af et teknisk dokument i september. Angående horisontale subsidier omfattede EU's idéer en forbedring af WTO's kontra-anmeldelsesordning, hvorved WTO's medlemmer får mulighed for at fremlægge manglende oplysninger vedrørende anmeldelser fra andre medlemmer. Angående antidumping foreslog EU at indføre en undersøgelse af WTO-medlemmernes antidumpingpolitik og -praksis på grundlag af en rapport, som udarbejdes af WTO-sekretariatet. WTO-medlemmerne udviste en vis interesse i at gøre fremskridt med drøftelserne om at forbedre gennemsigtigheden i forbindelse med antidumpingprocedurer, men forhandlingerne gik imidlertid i stå. I sidste ende blev der på WTO's 10. ministerkonference i Nairobi den 15.-18. december 2015 ikke truffet afgørelser vedrørende forhandlingerne. Spørgsmålet om reglerne forventes ikke desto mindre at indgå i processen efter Nairobi.

Den tekniske gruppe, som er en undergruppe under forhandlingsgruppen, var samlet to gange i løbet af året. Gruppen drøftede en række spørgsmål i forbindelse med de praktiske aspekter ved gennemførelsen af antidumpingundersøgelser, herunder behandlingen af fortrolige dokumenter, brugen af reglen om den lavest mulige told og vurdering af offentlighedens interesser.

EU indsendte i 2015 i tråd med WTO-forpligtelserne en fyldestgørende anmeldelse til WTO om subsidier, som blev indrømmet både på EU-niveau og af de enkelte medlemsstater. Gennemgangen af denne anmeldelse for 2015 begyndte på det første af to særlige årsmøder i Udvalget vedrørende Subsidier og Udligningsforanstaltninger. Sideløbende med disse aktiviteter fortsatte Kommissionens tjenestegrene deres deltagelse i det normale arbejde i udvalgene for antidumping, subsidier, udligning og beskyttelse. I oktober 2015 fremlagde mange medlemmer af gennemførelsesgruppen, som er en undergruppe under udvalget for antidumping, oplysninger om administrative og retlige undersøgelsesprocedurer i deres respektive jurisdiktioner. I den sammenhæng fremlagde EU mulighederne for domstolsprøvelse, som finder anvendelse for handelsbeskyttelse i EU.

9. KONKLUSION

I 2015 faldt antallet af nye undersøgelser en anelse. Dette var en direkte afspejling af antallet af klager fra erhvervslivet, som omfattede tilstrækkelige oplysninger til at støtte EU-erhvervsgrens påstande om skadevoldende dumping eller subsidiering. Antallet af midlertidige og endelige foranstaltninger steg markant, på samme måde som antallet af fornyede undersøgelser. Som det var tilfældet i de tidligere år, indførte EU ingen beskyttelsesforanstaltninger.

Kommissionens tjenestegrene med ansvar for handelsbeskyttelsesinstrumenter fortsatte også deres informationsaktiviteter rettet mod embedsmænd fra tredjelande, EU-erhvervsgrenen og importører. Til trods for den fornyede interesse i initiativet

om modernisering af de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, som skyldes krisen i stålsektoren, og uanset Kommissionens indsats for at støtte arbejdet på dette område, forelå der ved udgangen af 2015 stadig ikke et mandat til Rådet om at indlede triloger. Arbejdet med vurderingen af markedsøkonomisk status for en række lande fortsatte i 2015 ligesom det forberedende arbejde med metoden til beregning af dumpingmargener for Kina efter december 2016, når visse bestemmelser i afsnit 15 i Kinas protokol om tiltrædelse af WTO udløber.